

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-16802
Den 1. maj 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 636 (MOF alm. del) stillet 6. april 2017 efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 636

”Kan ministeren bekræfte, at det følger af definitionen af forurening i vandrammedirektivet, at tilførsel af forurenende stoffer mv. til vandmiljøet ikke nødvendigvis fører til forurening, men at der først er tale om forurening i direktivets forstand, når tilførslen når et sådant omfang, at den kan have de anførte effekter i vandrammedirektivets artikel 2, pkt. 33?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

”Vandrammedirektivet definerer i artikel 2, nr. 33, forurening som direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer eller varme til luft, vand eller jord, der kan skade menneskers sundhed eller kvaliteten af vandøkosystemer eller terrestriske økosystemer, som er direkte afhængige af vandøkosystemer, eller medføre skade på materielle værdier eller forringelse eller forstyrrelse af naturfaciliteter og anden legitim anvendelse af miljøet.

Det følger heraf, at udledning af stoffer mv. til vandmiljøet i et omfang, som ikke kan skade eller medføre skade, forringelse eller forstyrrelse som omhandlet i definitionen, ikke er at regne som forurening i direktivets forstand. Flere mindre udledninger af forurenende stoffer til vandmiljøet, som samlet medfører, at miljømålet for et målsat vandområde ikke er opfyldt, vurderes imidlertid at være omfattet af direktivets definition af forurening. ”

Esben Lunde Larsen

/

Mads Leth-Petersen